

Uzasadnienie

W dniu 21 czerwca 2018 r. zostało wydane postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego A. K. (1) polegających na:

1.

naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 586 Kodeksu spółek handlowych w ten sposób, że w okresie od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku (...) W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z/s (...) W., pomimo istnienia od 2009 roku warunków uzasadniających według ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe upadłość zarządzanej przez nią spółki, nie złożyła wniosku o ogłoszenie jej upadłości, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 586 k.s.h.,

2.

naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości, w ten sposób, że w okresie od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku (...) W., pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z/s (...) W., wbrew przepisom ustawy nierzetelnie prowadziła księgi rachunkowe tej spółki, co stanowi czyn sprzeczny z prawem,

to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 12 KK w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy o radcach prawnych,

3.

naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. w ten sposób, że w dniu 26 stycznia 2013 roku (...) W., w związku z odpowiedzialnością za zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. z/s (...) W., z racji pełnienia funkcji prezesa zarządu, będąc dłużnikiem wielu wierzycieli, udaremniła częściowo ich zaspokojenie i wykonanie orzeczeń sądów poprzez ukrycie składnika swego majątku w postaci lokalu mieszkalnego w ten sposób, że darowała go swojemu synowi K. K., wiedząc, że wskazane mienie zagrożone jest zajęciem, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h., co mogło ją zdyskredytować w opinii publicznej.

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego w związku z w/w czynami. W dniu 28 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy dla (...), (...) w sprawie o sygn. akt (...) uznał A. K. (1) za winną popełnienia zarzucanego czynu stanowiącego przestępstwo z art. 586 k.s.h. przyjmując, że czynu tego dopuściła się w okresie od 11 maja 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku i za to wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz uznał oskarżoną za winną popełnienia czynu z art. 300 § 1, 2, 3 KK w zw. z art. 11 § 2 KK w zw. z art. 4 § 1 KK przyjmując, że działała ona w warunkach grożącej jej niewypłacalności z tytułu grożącej jej odpowiedzialności subsydiarnej za zobowiązania (...) sp. z o.o. i wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej ma kwotę 200 zł. A. K. (1) została uniewinniona od czynu z art. 77 ust. 1 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 12 KK.

Za te czyny Sąd Rejonowy dla (...), wymierzył A. K. (1) karę łączną jednego roku pozbawienia wolności oraz wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2021 r. Sąd Okręgowy (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...) zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do A. K. (1) w ten sposób, że za podstawę skazania przyjął w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonej w pkt. XIII jego części dyspozytywnej przepisy art. 300 § 2 i § 3 KK w zw. z art. 11 § 2 i art. 4 § 1 KK, uchylił wobec oskarżonej A. K. (1) karę grzywny, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy oraz orzekł o kosztach.

Wobec zakończenia postępowania karnego postanowieniem z dnia 3 stycznia 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął zawieszone postępowanie. W dniu 4 stycznia 2022 r. zostało umorzono dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego A. K. (1) przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku) w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, w ten sposób, że w okresie od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku (...) W., pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z/s (...) W., wbrew przepisom ustawy nierzetelnie prowadziła księgi rachunkowe tej spółki, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest w sprawie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku (ustalonym uchwałą nr 8/VIII/2010 r.) w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Postanowieniem z dnia 16 maja 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. A. B. w sprawie o sygn. akt RD 59/18 postanowiła przedstawić radcy prawnemu A. K. (1) zarzuty popełnienia:

1.

przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 586 k.s.h. w ten sposób, że w okresie od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku (...) W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z/s (...) W., pomimo istnienia od 2009 roku warunków uzasadniających według ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe upadłość zarządzanej przez nią spółki, nie złożyła wniosku o ogłoszenie jej upadłości, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 586 k.s.h.,

2.

przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. w ten sposób, że w dniu 26 stycznia 2013 roku (...) W., w związku z odpowiedzialnością za zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. z/s (...) W., z racji pełnienia funkcji prezesa zarządu, będąc dłużnikiem wielu wierzycieli, udaremniła częściowo ich zaspokojenie i wykonanie orzeczeń sądów poprzez ukrycie składnika swego majątku w postaci lokalu mieszkalnego w ten sposób, że darowała go swojemu synowi K. K., wiedząc, że wskazane mienie zagrożone jest zajęciem, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h., co mogło ją zdyskredytować w opinii publicznej,

za które to czyny została skazana prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) (...) z dnia 28 grudnia 2020 roku, sygn. akt (...) zmienionym w części oraz utrzymanym w pozostałym zakresie wyrokiem Sądu Okręgowego (...), (...) z dnia 8 listopada 2021 roku, sygn. akt (...),

3.

przewinienia dyscyplinarnego z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegającego na tym, że radca prawny A. K. (1), pomimo wezwania przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniach 21 lutego 2022 roku oraz 26 kwietnia 2022 roku, nie stawiała się w wyznaczonym terminie, a także nie usprawiedliwiła swojej nieobecności, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniona nie odebrała kierowanej do niej korespondencji, w konsekwencji, nie stawiała się na wezwanie, ani też w żaden inny sposób nie ustosunkowała się do przedstawionych zarzutów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. A. B. w sprawie o sygn. akt RD 59/18 wniosła zatem o ukaranie radcy prawnego A. K. (1) wnioskiem o ukaranie z dnia 7 lipca 2022 r. obwiniając ją o popełnienie:

1.

przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 586 Kodeksu spółek handlowych w ten sposób, że w okresie od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku (...) W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z/s (...) W., pomimo istnienia od 2009 roku warunków uzasadniających według ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe upadłość zarządzanej przez nią spółki, nie złożyła wniosku o ogłoszenie jej upadłości, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 586 k.s.h.,

2.

przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. w ten sposób, że w dniu 26 stycznia 2013 roku (...) W., w związku z odpowiedzialnością za zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. z/s (...) W., z racji pełnienia funkcji prezesa zarządu, będąc dłużnikiem wielu wierzycieli, udaremniła częściowo ich zaspokojenie i wykonanie orzeczeń sądów poprzez ukrycie składnika swego majątku w postaci lokalu mieszkalnego w ten sposób, że darowała go swojemu synowi K. K., wiedząc, że wskazane mienie zagrożone jest zajęciem, co stanowi czyn sprzeczny z prawem, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h., co mogło ją zdyskredytować w opinii publicznej,

za które to czyny została skazana prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) (...) z dnia 28 grudnia 2020 roku, sygn. akt (...) zmienionym w części oraz utrzymanym w pozostałym zakresie wyrokiem Sądu Okręgowego (...), (...) z dnia 8 listopada 2021 roku, sygn. akt (...).

3.

przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającym na tym, że radca prawny A. K. (1), pomimo wezwania przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniach 21 lutego 2022 roku oraz 26 kwietnia 2022 roku, nie stawiała się w wyznaczonym terminie, a także nie usprawiedliwiła swojej nieobecności, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny A. K. (1) została uznana wyrokiem z dnia 28 grudnia 2020 r. Sądu Rejonowego dla (...), (...) w sprawie o sygn. akt (...) za winną popełnienia zarzucanego czynu stanowiącego przestępstwo z art. 586 k.s.h. Sąd przyjął, że czynu tego dopuściła się w okresie od 11 maja 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku i za to wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz uznał oskarżoną za winną popełnienia czynu z art. 300 § 1, 2, 3 KK w zw. z art. 11 § 2 KK w zw. z art. 4 § 1 KK przyjmując, że działała ona w warunkach grożącej jej niewypłacalności z tytułu grożącej jej odpowiedzialności subsydiarnej za zobowiązania (...) sp. z o.o. i wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej ma kwotę 200 zł.

W tym wyroku Sąd wymierzył A. K. (1) karę łączną jednego roku pozbawienia wolności oraz wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2021 r. Sąd Okręgowy (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...) zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do A. K. (1) w ten sposób, że za podstawę skazania przyjmuje w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonej w pkt. XIII jego części dyspozytywnej przepisy art. 300 § 2 i § 3 KK w zw. z art. 11 § 2 i art. 4 § 1 KK, uchylił wobec oskarżonej A. K. (1) karę grzywny, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy oraz orzekł o kosztach.

Dowód:

1)

wyrok Sądu Rejonowego (...) z dnia 28.12.2020 r. (sygn. akt (...)) - k. 44-71,

2)

wyrok Sądu Okręgowego (...) z dnia 08.11.2021 r. (sygn. akt (...)) - k. 356.

Obwiniona A. K. (1) została wezwana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego pismem wysłanym na adres: ul. (...), (...)-(...) W. z dnia 4 stycznia 2022 roku do stawienia się na przesłuchanie w charakterze obwinionego na dzień 21 lutego 2022 roku. Kolejno pismem z dnia 3 lutego 2022 roku wysłanym na adres: ul. (...), (...)-(...) W. do stawienia się na przesłuchanie w charakterze obwinionego na dzień 21 lutego 2022 roku. Pomimo zawiadomienia skierowanego na oba adresy Obwiniona nie stawiała się. Wezwanie do stawienia się zostało skierowane na ustalone adresy: ul. (...), (...)-(...) W. oraz ul. (...), (...)-(...) W.. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił dodatkowy adres wykonywania działalności Obwinionej: ul. (...), (...)-(...) W.. Obwiniona pismem wysłanym na ustalony adres z dnia 30 marca 2022 roku została wezwana do stawienia się na przesłuchanie w charakterze obwinionej na dzień 26 kwietnia 2022 roku. Na powyższy termin Obwiniona nie stawiała się.

Pisma wysłane na trzy ustalone adresy zostały podwójnie awizowane ze skutkiem doręczenia na dzień 7 czerwca 2022 roku. Pomimo upływu terminu na zapoznanie się z aktami sprawy oraz złożenie dalszych wniosków dowodowych Obwiniona nie podjęła żadnych czynności.

Dowód: wezwania kierowane do A. K. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego - k. 397, 400, 411, 412.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że sprawstwo i wina obwinionej radcy prawnego A. K. (1) nie budzą wątpliwości.

W zakresie zarzutów opisanych w punkcie 1) i 2), wobec prawomocnego skazania obwinionej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 28 grudnia 2020 roku (sygn. akt (...)), zmienionym częściowo wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 8 listopada 2021 roku (sygn. akt (...)), tj.:

1)

za to, że w okresie od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku (...) W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z/s (...) W., pomimo istnienia od 2009 roku warunków uzasadniających według ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe upadłość zarządzanej przez nią spółki, nie złożyła wniosku o ogłoszenie jej upadłości, tj. przestępstwo określone w art. 586 k.s.h.,

2)

za to, że w dniu 26 stycznia 2013 roku (...) W., w związku z odpowiedzialnością za zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. z/s (...) W., z racji pełnienia funkcji prezesa zarządu, będąc dłużnikiem wielu wierzycieli, udaremniła częściowo ich zaspokojenie i wykonanie orzeczeń sądów poprzez ukrycie składnika swego majątku w postaci lokalu mieszkalnego w ten sposób, że darowała go swojemu synowi K. K., wiedząc, że wskazane mienie zagrożone jest zajęciem, co stanowi przestępstwo z art. 300 § 2 i 3 KK w zw. z art. 299 § 1 k.s.h.,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny związany był ustaleniami sądu powszechnego, jeśli chodzi o fakt popełnienia w/w przestępstw.

W tych okolicznościach przedmiotem oceny Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w niniejszej sprawie była kwestia, czy popełnienie przez obwinioną w/w przestępstw stanowiło przewinienia dyscyplinarne, określone w art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.). Powołany przepis stanowi: „Radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.”

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego czyny opisane w punktach 1) i 2) stanowiły naruszenie obowiązku ciężącego na obwinionej dbałości o godność zawodu (...) w podejmowanej przez obwinioną działalności publicznej i w życiu prywatnym. Obwiniona pełniąc funkcję prezesa zarządu w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, co stanowiło jej działalność zawodową, niezwiązaną jednak z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, pełniła te obowiązki z naruszeniem prawa, a zatem nienależycie. W świetle prawomocnego skazania jej wyrokiem sądu karnego za czyn opisany w art. 586 k.s.h. należy ocenić, że w sposób rażąco naruszyła obowiązki członka zarządu spółki prawa handlowego, bowiem w ramach tej funkcji nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku złożenia w odpowiednim czasie wniosku o ogłoszenie upadłości, wobec istnienia przesłanek określonych przez prawo upadłościowe. Jakkolwiek pełnienie funkcji prezesa zarządu spółki z o.o. nie było związane z wykonywaniem przez obwinioną zawodu radcy prawnego, niemniej jednak z tego tytułu obwiniona miała dodatkową wiedzę i świadomość obowiązków, jakie spoczywają na członku zarządu spółki. Takim obowiązkiem jest m.in. zarządzanie spółką, w czym zawiera się również czuwanie nad stanem jej zobowiązań. W sytuacji, gdy kierowany przez obwinioną podmiot znalazł się w stanie niewypłacalności, obwiniona sprawując należycie swoją funkcję, była zobowiązana przez przepisy do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Nie dopełniła tego obowiązku. Należy podkreślić przy tym, że stan ten trwał, jak ustalił sąd karny, od 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku. W tej sytuacji należy ocenić, że trwający niemal 3 lata czas, to na tyle długi okres, że zaniechanie obwinionej należy ocenić, jako rażące naruszenie jej obowiązków. W szczególności nie można pominąć, iż było to działaniem, które naraziło licznych wierzycieli kierowanej przez obwinioną spółki na niemożność zaspokojenia swoich roszczeń. Zatem zachowanie obwinionej miało swoje konsekwencje finansowe dla wielu osób, co w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego stanowi okoliczność obciążającą. Takie zachowanie odbiegało, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, od standardu, którego można oczekiwać od osoby posiadającej uprawnienia radcy prawnego. Radca prawny, posiadając bowiem wiedzę specjalistyczną w zakresie znajomości przepisów prawa, winien wykazywać szczególną dbałość, by jego zachowania nie naruszały porządku prawnego. Obwiniona jednak nie sprostала temu wymogowi, co zostało potwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu karnego.

Podobnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocenił drugi z czynów popełnionych przez obwinioną, tj. częściowe udaremnienie przez nią zaspokojenia wierzycieli spółki i wykonania orzeczeń sądów, poprzez ukrycie składnika swego majątku w postaci lokalu mieszkalnego (wykonanie darowizny na rzecz syna). Czyn ten należy ocenić,

jako dalece niewłaściwy, ponieważ nakierowany był na osiągnięcie przez obwinioną osobistej korzyści majątkowej, kosztem wierzycieli zarządzanej przez nią spółki. Korzyść majątkową należy tutaj pojmować, jako uniemożliwienie uszczuplenia swojego osobistego majątku. W przeciwnym razie wzmiankowany lokal mieszkalny stałby się prawdopodobnie przedmiotem egzekucji na rzecz wierzycieli spółki. Również takie działanie w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie licuje z godnością zawodu radcy prawnego, mimo iż podjęte zostało przez obwinioną bez związku z jego wykonywaniem.

Taka ocena czynów obwinionej, opisanych w punktach 1) i 2) skutkowałą uznaniem, że obwiniona w swojej działalności publicznej, a także w życiu prywatnym nie sprostала obowiązkowi dbałości o godność zawodu radcy prawnego, ustanowionego w art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.), naruszyła tym samym zasady etyki, co stanowiło przewinienia dyscyplinarne.

Należy podkreślić przy tym, że dbanie o godność zawodu jest jednym z podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego. Chodzi tu przede wszystkim o należyte i staranne, zgodne z zasadami etyki wykonywanie wszelkich czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, ale także prawidłowe z punktu widzenia uznawanych standardów zachowania w działalności publicznej realizowanej przez radcę prawnego oraz nienaganną postawę w życiu prywatnym. Każde niewłaściwe zachowania, które mogą podważać zaufanie społeczeństwa do zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego lub które mogłyby zdyskredytować radcę prawnego w opinii publicznej, podlegają napiętnowaniu, a radca prawny, dopuszczający się uchybieniu godności zawodu, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność dyscyplinarną (zob. Komentarz do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, red. T. Scheffler).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny oceniając czyny popełnione przez obwinioną (opisane w punktach 1) i 2) uwzględnił, jako okoliczność łagodzącą, fakt iż zarzuty postawione obwinionej nie dotyczyły bezpośrednio wykonywania przez nią zawodu radcy prawnego. Znalazło to swój wyraz w wymiarze kary. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocenił, że jakkolwiek zachowania obwinionej, za które została skazana wyrokiem karnym, zasługują na potępienie i nie licują z godnością radcy prawnego, to jednak wpływają jedynie w sposób pośredni na dobre imię zawodu zaufania publicznego, jakim jest zawód radcy prawnego. W tych okolicznościach tutaj Sąd uznał, że kara upomnienia za każdy z czynów opisanych w punkcie 1) i 2) będzie adekwatna do stopnia naruszenia, jakiego dopuściła się obwiniona.

W zakresie zarzutu sformułowanego w punkcie 3) wniosku o ukaranie, tj. popełnienia przez obwinioną przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w świetle zebranego materiału dowodowego było niewątpliwe, iż czyn ten należy przypisać obwinionej. Radca prawny A. K. (1), pomimo wezwania przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniach 21 lutego 2022 roku oraz 26 kwietnia 2022 roku, nie stawiała się w wyznaczonym terminie, a także nie usprawiedliwiła swojej nieobecności. Przepis art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi bowiem wprost, że radca prawny wezwany przez dziekana, wicedziekana, rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcę, sąd dyscyplinarny, a także wizytatorów, obowiązany jest stawić się w wyznaczonym terminie, a w razie zaistnienia przeszkody usprawiedliwić niestawiennictwo. Obwiniona pomimo wzywania jej przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do stawiennictwa w dniach 21 lutego 2022 roku oraz 26 kwietnia 2022 roku nie stawiała się i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności. Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarneemu nie umknął przy tym, fakt, iż zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dołożył ponadprzeciętnych starań w celu nawiązania kontaktu z obwinioną. Korespondencja była wysyłana przez niego na kilka adresów. Obwiniona jednak, co wynika z akt niniejszej sprawy, całkowicie zaniechała odbierania jakiegokolwiek korespondencji kierowanej do niej przez organy Izby pod wskazane adresy (dotyczyło to również wezwania jej na rozprawę Sądu w dniu 21 września 2022 r.), nie podając przy tym organom samorządu innego adresu korespondencyjnego. Wina i sprawstwo obwinionej nie budziły w tym zakresie jakichkolwiek wątpliwości.

W tych okolicznościach Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocenił, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, iż adekwatną karą za przewinienie dyscyplinarne opisane w punkcie 3), tj. określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego niewątpliwie dopuściła się obwiniona, jest kara upomnienia.

W związku z opisanymi powyżej ustaleniami oraz oceną czynów obwinionej dokonaną przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, na podstawie art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) za przewinienia dyscyplinarne określone w punktach 1), 2) i 3) Sąd postanowił wymierzyć obwinionej A. K. (1) karę łączną upomnienia. W ocenie Sądu taka kara stanowić będzie dolegliwość adekwatną do szkodliwości popełnionych przez nią przewinień dyscyplinarnych. Sąd wziął pod uwagę, iż czyny opisane w punktach 1) i 2) zostały popełnione przez obwinioną bez bezpośredniego związku z wykonywaniem przez nią zawodu radcy prawnego, w związku z tym ciężar naruszenia przez nią godności zawodu i dbałości o dobre imię był nieco niższy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75 ze zm.), mając na względzie, że zostało wydane orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2022, poz. 1166) Stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości służy odwołanie od niniejszego orzeczenia do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem.